

Dovolávají-li se stížnosti k posílení svého právního stanoviska také nař. ze 14. června 1922 č. 198 Sb., pak jsou v zajetí právního omylu, neboť nař. to, upravujíc otázky evidence provinilců pro účely kriminálně-statistické, nepodává právní normy o tom, jaké kdo jest národnosti, a nemůže tudíž vzato býti na potaz při luštění otázek přítomným sporem nadhozených.

č. 3052.

Š k o l s t v í: Český původ manželského otce neprokazuje za v š e c h okolností českou národnost jeho dítěte ve smyslu § 20 mor. zák. z 27. listopadu 1905 č. 4 z. z. z r. 1906.

(Nález ze dne 4. ledna 1924 č. 22.210/23.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 1397 a 2668 adm.

V ě c: Otakar V. v J. (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o vyloučení dítěte z návštěvy veř. školy obecné.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Nař. v ý n. rozhodlo min. škol., že dle provedeného šetření a výsledku odpovědných zástupců Adéla V., docházející do německé školy v J., jest nesporně české národnosti a vylučuje se proto na základě § 20 zák. z 27. listopadu 1905 č. 4 z. z. z r. 1906 z návštěvy veř. obecné školy s německým jazykem vyučovacím v J. a jest povinna docházeti do veř. obecné školy s českým jazykem vyučovacím v J., která jest podle § 2 zák. z 9. dubna 1920 č. 292 Sb. ve správě min. škol.

Stížnost otce Otakara V. nastupuje proti rozhodnutí tomu toliko proto, že skutkové zjištění žal. úřadu o tom, že dítě Adéla V. jest národnosti české, jest v rozporu se zák., a to z toho důvodu, že třebaštl jest českého původu, následkem svého sňatku s Němkyní a svého dlouholetého pobytu v německé obci se přizpůsobil německému kmeni a že ho jest tudíž považovati za Němce a tím i dceru jeho za příslušnici německého národa.

O stížnosti té uvažoval nss takto:

Jak již v četných nálezech, zejména v nál. Boh. 1397 adm. bylo vysloveno, má dítě školou povinné docházeti z p r a v i d l a do školy jazyka své národnosti a jest otázka, jaké národnosti dítě jest, otázkou skutkovou. V pochybnosti dlužno zjistiti národnost objektivními znaky, které sluší vyšetřiti podle všeobecných zásad řízení správního, zejména zásady slyšení stran. Takovými objektivními znaky jsou vedle znalosti jazyka místní a rodinný původ dítěte, mateřský a obcovací jazyk jeho a jeho rodiny, vystupování v denním životě, společenské a jiné styky rodinné a pod. Pouhá znalost určitého jazyka není za všech okolností průkazem příslušnosti dítěte k národnosti téhož jazyka. Stejně bylo vysloveno v nálezech nss-u, zejména v nál. Boh. 2668 adm., že pro národnost dítěte jest směrodatnou, pokud zvláštní okolnosti neodůvod-

ňují opak (ku př. zbavení moci otcovské, opuštění rodiny otcem a pod.), především národnost otce.

Na těchto názorech setrval nss i v přítomném případě.

Žal. úřad zjišťuje, že dítě Adéla V. jest české národnosti, neuvedl, o které skutečnosti se při tomto závěru opřel. Podle spisů správních udal st-l dne 5. října 1922 před komisí, vyslanou osp-ou v Z., že se narodil ve V., okres Kyjov, jeho manželka v J., že mateřský jazyk jeho jest český, mateřský jazyk jeho manželky německý. Národnost rodičů jeho česká, rodičů jeho manželky německá, navštěvoval českou obecnou školu ve V. a české gymnasium v U. H., jeho manželka německou školu v J. Obcovací jazyk dítěte jest německý. Dítě dle jeho udání česky neumí. Kromě toho jest v zápisu o uvedeném výslechu poznámka: »Otec se zřejmě přiznává k české národnosti a českému mateřskému jazyku. Paní jest Němka«.

Žal. úřad hleděl tedy patrně při svém úsudku o české národnosti Adély V. jedině k českému původu jejího otce; pro tento závěr však řečená skutečnost sama o sobě ještě nepostačí (srov. nál. Boh. 2668 adm.). Bude tedy třeba po rozumu právního názoru rozvinutého v nálezu v úvodě cit., aby bylo vyšetřeno a zjištěno ještě jinými objektivními znaky, jako jsou ku př. jazyk užívaný ve veřejnosti, v povolání, knihy a noviny rodinou čtené, politická příslušnost, členství ve spolcích, projevy smýšlení, svědecké výpovědi a pod., jaké jest národnosti otec v době pro vyloučení dítek rozhodné, a jaké proto národnosti jest i dítě, o jehož školní příslušnost se točí spor; po případě, zda tu není zvláštních důvodů, proč by bylo nutno souditi, že národnost dítěte se liší od národnosti otce.

Podle vylíčeného není tedy skutkový podklad pro závěr o národnosti dítěte st-lova dostatečně zjištěn a bylo tudíž nutno postupovati podle předpisu Šu 6 zák. o ss a zrušiti napadené rozhodnutí pro podstatné vady řízení.

Č. 3053.

Zajištění bytů: I. Před platností novely z r. 1923 k zák. č. 225/1922 nebránilo zajištění bytu podle § 13 cit. zák. tomu, aby vlastník domu bytu toho mohl použítí pro sebe. — II. Nezákonný jest příkaz udělený úřadem vlastníkovi domu, aby do bytu zajištěného podle zák. č. 225/1922 připustil nastěhování nového nájemníka, dokud zajišťovací nález nenabyl účinnosti.

(Nález ze dne 4. ledna 1924 č. 22.425/23).

Prejudikatura: Boh. 1950 adm.

Věc: Josef N. v N. B. adv. Dr. Jan Žáček z Prahy) proti zemské správě politické v Praze o zajištění bytu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se, pokud jím st-li bylo uloženo, aby připustil nastěhování nového nájemníka do bytu před účinností zajišťovacího nálezu, pro nezákonnost, pokud jím bylo st-li zakázáno, používati zajištěného bytu pro se-